

Ebû Leheb

Peygamber efendimizin amcalarından. Adı Abdüluzza idi. Künyesi Ebü'l-Utbe'dir. Resûlullah efendimize çok eziyet edip, kin beslemesi ve alay etmesi sebebiyle "Alev Babası" yâni cehennemlik mânâsına "Ebû Leheb" lakabıyla meşhur oldu. Bu lakabı **Kur'ân-ı kerîm**de zikr edildi.

Resûlullah efendimizin amcası olduğu hâlde Müslüman olmadı. Müslümanların büyük düşmanıydı. Kimsenin Müslüman olmaması için gece-gündüz uğraşırdı. Resûlullah dünyâya geldiği sabah cariyesi Süveybe; "Kardeşin Abdullah'ın oğlu oldu." diyerek kendisine müjde getirince sevinerek; "Ona süt vermek şartıyla seni âzâd ettim." demişti. Böylece Resûlullah'ın ilk süt annesi Süveybe oldu. Bunun için Ebû Leheb'in azâbı her Mevlid gecesinde biraz hafiflemektedir. Mevlid gecesine sevinen, o geceye kıymet veren müminlere pekçok sevap verileceği buradan anlaşılır.

Ebû Leheb, Resûlullah'a olan düşmanlığını hiçbir zaman bırakmadı. Resûlullah sallallahü aleyhi ve sellem **Kur'ân-ı kerîm**i okuyarak rast geldiği kimseleri Müslüman olmaya çağırırken, o arkasından dolaşır; "Sakin O'na aldanmayınız, sözüne inanmayınız." derdi. Resûlullah efendimizin yakın komşusu olduğu için, her sabah Hâne-i Saâdetin önüne ve yoluna çalılar ve dikenler yığarak eziyet verirdi. Karısı Ümmü Cemil, Ebû Süfyân'ın kız kardeşiydi. Kocasını gibi o da eli ve dili ile çok eziyet ederdi. Ebû Leheb'in iki oğlu Utbe ve Uteybe de ana-babası gibi kâfir ve Resûlullah'ın büyük düşmanı idiler.

Resûlullah efendimiz insanları Cehennem azâbı ile korkutarak dîne çağırmaya memur olunca, Safâ tepesine çıktı. Mekkelileri toplayarak; "**Şu dağın arkasında düşman var, size hücum edecek desem inanır mısınız?**" buyurduğunda, hepsi; "Evet!" dediler. Peygamberimiz; "**Öyle ise, sizi başınıza gelecek olan Kıyâmet gününün azâbı ile korkutmak için Rabbimden emir aldım, îmân**

ediniz!” buyurdu. Orada bulunan Ebû Leheb çok kızdı, ağzını bozdu ve; “Bizi bunun için mi çağırdın?” diyerek azarladı. Çirkin sözler söyledi. Bu esnâda azâb göreceğini bildiren Tebbet sûresi nâzil oldu. Zevcesine bu sûrede odun, diken hamalı denildi. Resûlullah’ın kerîmelerinden Rukiyye, Utbe’ye; Ümmü Gülsüm de Uteybe’ye nikahlanmış, fakat düğünleri yapılmamıştı. Ebû Leheb, Peygamber efendimizin geçim yükünü ağırlaştırmak için oğullarına boşamalarını emretti, onlar da boşadı. Orada bulunan Uteybe hâini, yalnız boşamakla kalmayıp, Resûlullah’a gelip; “Senin dînine inanmıyorum, seni sevmiyorum, sen de beni sevmezsin, onun için kızını boşadım.” diyerek Resûlullah’ın üzerine hücum etti. Mübârek yakasından çekti, gömleğini yırttı. Efendimiz; **“Yâ Rabbî! Buna canavarlarından birini musallat et.”** diye duâ buyurdu. Cenâb-ı Hak, Habîb-i ekremin duâsını kabul etti. Nice bir zaman sonra Uteybe Şam’a giderken Zerka denilen bir yerde, bir aslan gelip onu parçaladı.

Ebû Leheb, bütün ömrünü kin ve düşmanlıkla geçirdi. Hicretin ikinci yılı, Bedr Harbindeki müşriklerin yenilgisini görüp kahroldu. Dünyâ başına yıkıldı. Yedi gün sonra “adese” denilen bulaşıcı çiçek hastalığından öldü. Kimse yanına yaklaşılamayıp, koktu. Ebû Leheb’in kızkardeşi Atîke, Bedr Harbinden birkaç gün önce korkunç bir rüyâ görüp bir felâket gelecek demişlerdi. Ebû Leheb bu yüzden Bedr muharebesine katılmadı, parayla Ebû Cehl’in kardeşi Âs bin Hişâm’ı kendi yerine gönderdi.